

REFERATEN.

De puberteitsklier. — De vraag naar de functie van de interstitieele cellen in den testikel is nog niet opgelost. Terwijl BOUIN en ANCEL, STEINACH, SAND, LIPSCHÜTZ e. a. organen met inwendige afscheiding er in zien, beschouwen STIEVE, TIEDJE, SIMMONDS en BERBLINGER deze cellen als ophoopingsplaatsen van voedingsstoffen voor de zaadcellen. Thans komen LIPSCHÜTZ, BORMANN en WAGNER te zamen met een artikel aanzetten, waarmee zij het recht der interstitieele cellen op den naam van „puberteitsklier” bewijzen willen. Bij één hunner proefkonijnen vonden zij een infantielen penis en een eunuchoiden bouw, terwijl het spermatogene weefsel geheel normaal ontwikkeld was en zeer vele spermatozoën werden gevonden. Daarentegen waren de interstitieele cellen zeer weinig ontwikkeld. Er kan dus eunuchoidisme bestaan met normaal spermatogeen weefsel, waaruit volgens de schrijvers besloten kan worden, dat dit weefsel geen inwendige afscheiding, die voor de sexualiteit van belang is, bezit (*Deutsche med Wochenschrift*, 10 Maart 1922, bldz. 320).

KOOPMAN.

De grootte van roode bloedlichaampjes. — In het algemeen hecht men in de kliniek niet veel waarde aan de kennis van de nauwkeurige grootte der roode bloedlichaampjes. Dat deze toch niet geheel zonder belang is, mag uit den volgenden gedachtengang blijken: Bij pernicieuse anaemie is de kleurindex verhoogd. Dit beteekent, dat in één rood bloedlichaampje meer als een normale hoeveelheid haemoglobine aanwezig is. Dit kan op twee wijzen ontstaan: het normale bloedlichaampje kan abnormaal volgepropt zijn met bloedkleurstof, of het betreft een volkomen normalen vullingsgraad van een te groot bloedlichaampje. Om dit uit te maken heeft CSAKI onderzoekingen uitgevoerd. Om één denkbeeld van de grootte van het bloedlichaampje te krijgen is het voldoende het aantal en het volumen, gemeten met den haematokriet te kennen. Hij vond nu, dat de bloedlichaampjes bijv. bij de pernicieuze anaemie vergroot, bij de gewone anaemie verkleind zijn. De hoeveelheid bloedkleurstof per rood bloedlichaampje gaat steeds evenwijdig met de grootte, waaruit dus volgt, dat bij den verhoogden kleurindex de bloedlichaampjes niet met haemoglobine zijn volgestopt, doch dat hier de bloedlichaampjes grooter zijn en daarom meer haemoglobine bevatten. De naam: „hyperchrome anaemie” is dan ook verkeerd en het is beter van „makrocytaire anaemie” te spreken.

Uit de onderzoekingen van CSAKI volgt verder nog, dat de te grootte roode bloedlichaampjes niet als een eenvoudig osmotisch verschijnsel door hypotonie van het plasma op te vatten zijn.

Ook bij de gewone anaemieën schijnt de kleurstof-concentratie in de bloedlichaampjes normaal te zijn, alleen zijn de bloedlichaampjes kleiner dan gewoonlijk. Slechts bij kankeranaemieën schijnen normale bloedlichaampjes met een te gering kleurstofgehalte voor te komen (*Zeitschrift für klinische Medizin*, 1922. Band 93, bldz. 405).

KOOPMAN,